

som Statstilskuddet efter Forslaget nu skal beregnes efter noget andre Regler end hidtil, nemlig efter Sygekassernes Udgifter til visse Ydelser, hvoraf Statskassen jo efter Forslaget skal betale $\frac{1}{4}$. Om de Takster, der er satte: 4 Kr. 40 Øre i København med Frederiksberg og nærmeste Omegn, 4 Kr. i Købstæderne samt Marstal og 3 Kr. 60 Øre i Landdistrikterne pr. nydende ubemidlet Medlem, netop absolut er de rette; kan der naturligvis være og vil der være delte Meninger om, og derom kan der selvfølgelig ogsaa forhandles. Men det Mindretal, der har stillet Forslaget, finder, at disse Takster er meget gode og vil virke ganske heldigt. De vil i Forhold til Lovforslaget bevirke en Besparelse i Statens Udgifter, naar man gaar ud fra Aaret 1913, af 165,000 Kr., og denne Besparelse vil blive fordelt ret ligeligt paa de forskellige Hovedgrupper af Sygekasser, nemlig med 54,000 Kr. til de københavnske Sygekasser, 41,000 Kr. til Bysygekasserne og 70,000 Kr. til Landsygekasserne. Og de Sygekasser indenfor Hovedgrupperne, som det vil gaa ud over, at man reducerer Statstilskuddet noget, vil jo særlig være de Sygekasser, der har højt Kontingent og derfor nu faar et stort Statstilskud, og som altsaa ogsaa maa forudsættes gennemgaaende at have de mest velstillede Medlemmer og derfor bedst at kunne taale nogen Nedgang. Jeg anbefaler meget dette Ændringsforslag. Lovforslagets Regler angaaende Statstilskuddet tiltrædes jo i øvrigt, men jeg tror, at det er nødvendigt, at der indsættes en saadan Regulator. Jeg henviser ogsaa i denne Forbindelse til Betænkningens Bilag 4. Der findes gengivet en Udtalelse, som Sygekasseinspektøren fremsatte i en Skrivelse, der blev sendt Sygekasseudvalget i Landstinget i forrige Samling den 22. April 1914, hvorefter jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse følgende: „En nøjagtig Opgørelse af Statstilskuddets Størrelse er det selvfølgelig ikke muligt paa Forhaand at foretage, idet det ikke kan beregnes, hvilke Virkninger mange af de i Lovforslaget givne nye Bestemmelser vil have med Hensyn til Afgang og Tilgang af Medlemmer, Udgifter til Læger, Sygehuse m. v., hvilket igen faar Indflydelse paa Statstilskuddets Størrelse“. Jeg tror, at denne Udtalelse i høj Grad støtter den Opfattelse, at det er rigtigt at faa fastsat Maksimaltakster for Statstilskuddet pr. ubemidlet nydende Medlem, saa har man dog noget Hold paa Statsudgifternes Stigning.

Under Nr. 12 og 13 stiller Flertallet under Nr. 2, d. v. s. Udvalget med Undtagelse af eet Medlem, Forslag om, at Syge-

kassernes Ydelse af Medicin højest maa være $\frac{3}{4}$ af Medicinudgiften. Vi stiller dette Forslag, fordi vi frygter, at det, naar Ydelsen maa være højere, ikke at tale om, naar de maa yde den hele Medicin, kan føre til en alt for uøkonomisk Brug af Medicin.

Endelig har jeg et Par Ord at sige om Ændringsforslag Nr. 14 til § 23. Det er det eneste Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget, saa eet Punkt har der dog været, hvor hele Udvalget er enigt. Jeg behøver derfor ikke at sige mange Ord om det. Det gaar ud paa at fordoble den i Lovforslaget foreslaaede faste Barselhjælp. Det er særlig fremkaldt af et Andragende fra Dansk Kvindesamfund, som findes under Betænkningens Bilag 3. Formaålet med Ændringsforslaget er at bidrage til, at ubemidlede fødende Kvinder kan faa et saa langt Sengeleje, som det anses for ønskeligt saavel for Moderens som for Barnets Skyld.

Sluttelig skal jeg sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 15 til § 34, stillet af et Mindretal. Det staar i nogen Forbindelse med Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6. Ligesom disse tilsigter at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det i Fjor blev forelagt af den højtærede Indenrigsminister i Folketinget, saaledes tilsigter dette Ændringsforslag det samme med Hensyn til dette Forhold. Det gaar ud paa at bidrage til, at der aabnes de bemidlede Medlemmer, som ikke kan blive i Sygekasserne, Udsigt til uden Hensyn til Alder eller Helbred at kunne gaa over i statskontrollerede Sygekasseforeninger, hvorfra de igen, om deres økonomiske Forhold atter skulde forringes ned under Grænsen for Optagelse i anerkendte Sygekasser, ligeledes uden Hensyn til Alder eller Helbred, kan gaa tilbage til de anerkendte Sygekasser. Jeg tror, at der ved dette Forslag gøres saa meget for de bemidlede Medlemmer, som der kan gøres uden at gaa de ubemidlede Medlemmers Interesse for nær — og det bør man jo absolut ikke gøre. Sygekasserne er dog først og fremmest til for de ubemidlede Medlemmers Skyld.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale alle de af mig nu begrundede Ændringsforslag til Vedtagelse af det høje Ting og til Modtagelse af den højtærede Minister.

Piper: I det store og hele kan jeg slutte mig til mange af de Betragtninger, der er fremsatte af den ærede Ordfører (Dalsgaard). Naar jeg har begæret Ordet, er det i Anledning af, at jeg sammen med